

COLUMN

OP DE BRES VOOR RUIMTE EN VERTROUWEN

Vol ambities en plannen ben ik drie jaar geleden als voorzitter gestart. Vastbesloten om ons visiedocument Medisch Specialist 2025 te volgen en in te zetten op medisch leiderschap, kwaliteitsregistraties, de juiste zorg op de juiste plek en meer. Daarnaast werkten we aan een verkiezingsagenda waarin we de politiek vroegen om de intrinsieke motivatie van medisch specialisten leidend te laten zijn in het zorgbeleid, om de zorgprofessionals te faciliteren het goede te doen voor hun patiënten, om de administratieve lasten te beperken, om te zorgen voor goede ict-voorzieningen, voor goede gegevensuitwisseling en ga zo maar door. En toen kwam tijdens mijn eerste 100 dagen de COVID-pandemie met ongelofelijk geweld aanstormen. Medisch-inhoudelijk gezien was het een spannende en leerzame tijd; het beleid in Nederland begon bij ons, bij de inhoud. Tijdens mijn werkbezoeken heb ik ook gezien wat er gebeurt als artsen, verpleegkundigen en alle andere zorgprofessionals de ruimte en het vertrouwen krijgen om gewoon te doen wat nodig is voor de patiënt. Geen bureaucratie, geen verantwoordingsmachine. Ze kregen vleugels, de creativiteit bloeide op en er kwam ruimte voor vernieuwingen vanaf de werkvloer. Maar het was ook een donkere tijd. We verloren collega's aan deze ziekte, collega's raakten zwaar overwerkt en sommigen verlieten om die reden zelfs het vak.

Nadat het stof van de crisis was neergedaald rolden we een zorginfarct in. De wachtlijsten zijn terug en we krijgen ons team niet meer rond. Het is de bittere realiteit dat de druk op de zorg nog ongekend hoog is. Er moet iets veranderen als we de zorg overeind willen houden en de kwaliteit willen behouden die patiënten van ons gewend zijn. Als we iets geleerd hebben in de COVID-tijd dan is het dat we de zorg in de keten moeten bezien. Wij hebben de huisartsen nodig om de poort van onze ziekenhuizen te bewaken; wij hebben de verpleeghuizen en de thuiszorg nodig om de patiënten op te vangen die uit het ziekenhuis komen. Het was dan ook logisch om een nieuw zorgakkoord met alle partijen uit de keten te sluiten, een Integraal Zorgakkoord (IZA). Ook dit akkoord moet bij de inhoud beginnen. Het gaat alleen slagen als er naar dokters, verpleegkundigen en andere zorgprofessionals geluisterd wordt. Als beleidsmakers ook echt naast ons gaan staan.

Na bijna zeven jaar bestuur, waarvan drie jaar als voorzitter, is de ondertekening van het IZA een natuurlijk moment voor mij om het voorzitterschap over te dragen. De afgelopen jaren heb ik veel bevlogen medisch specialisten ontmoet tijdens webinars, in podcasts of op werkbezoeken. Collega's die een veelbelovende nieuwe behandeling hadden bedacht, of die steeds meer buiten de spreekkamer van zich laten horen in het maatschappelijk debat, die zich hard maken voor preventie, of zich inzetten voor een duurzamere zorg om maar eens een aantal voorbeelden te noemen. Het bevestigt voor mij dat goede zorg niet bedacht wordt in de ivoren toren van beleidsmakers, maar op de werkvloer.

Nu ik binnenkort afscheid neem als Federatievoorzitter, wil ik iedereen danken voor het in mij gestelde vertrouwen. Ik kijk met gepaste trots terug op een zeer intensieve en mooie periode. Tegelijkertijd staan we aan de vooravond van ingrijpende veranderingen. Ik wil dan ook graag afsluiten met de woorden: zorg goed voor jezelf en voor elkaar.

Peter Paul van Benthem
Voorzitter Federatie Medisch Specialisten